

Beszámoló – BEMOF_BBZK (2023)

Ez a beszámoló a Miskolci Egyetem új hallgatóinak kiküldött *Bemenő Motivációs Felmérés* (BEMOF) eredményeit értékeli. Nyilván azok a hallgatók, akik csupán körülbelül két hónapja tagjai az egyetemi közösségnek, kevéssé tudják az egyetem oktatási vagy szolgáltatási színvonalát értékelni. Valószínűleg saját benyomásaik is sokat változnak már az első tanév alatt is. A felmérés célja tehát inkább az, hogy képet kapjunk új hallgatóink elképzeléseiről, ambícióiról, mit várnak az egyetemtől és mit várnak saját maguktól a közeli és távolabbi jövőben.

A válaszadók száma a Bartók Béla Zeneművészeti Kart illetően 16, ami véleményem szerint igazán elegendő ahhoz, hogy a kérdőívben kapott válaszokat relevánsnak, kiértékelésre érdemesnek tekinthessük. Osztatlan képzésben tanul a válaszadók 68,8 százaléka. Tizenegy különböző képzésen tanulnak, tehát a paletta kellően sokszínű. Túlnyomó többségük nappali tagozatos és államilag finanszírozott képzésen tanul. Nagy többségük (66,8 %) Miskolcra, Borsod-Abaúj-Zemplén vármegyéből vagy Borsoddal szomszédos vármegyéből érkezett. A válaszadók fele művészeti szakköznevelőből érkezett a Karra, ez véleményem szerint még éppen megfelelő arány. Régebben valószínűleg magasabb volt ez a szám, és elmondható, hogy különösen a hangszeres szakokon a legstabilabb zenei képzést továbbra is a *zeneiskola - művészeti szakköznevelő - zeneművészeti egyetemi kar* egymásra épülő hármas egysége kínálja Magyarországon.

Az, hogy a felsőfokú továbbtanulással kapcsolatos első gondolatok a válaszadók 56,3 százalékánál már az általános iskola végén megjelentek, a legtöbb szakma esetében valószínűleg meglepő lenne, ám jól mutatja, hogy a zenei pályához és a felsőfokú zenei tanulmányokhoz sokéves előkészület, elhivatottság szükségeltetik. Hiszen a művészeti szakköznevelő mint választási lehetőség már a 7. vagy 8. osztályban megjelenik jövőképként a tehetséges zeneiskolás hallgatók számára. Természetesen „rendes” gimnázium mellett is lehet zenei tanulmányokat folytatni magas szinten, majd utána felvételizni a zeneművészeti felsőoktatásba, de a tapasztalat azt mutatja, hogy az általános gimnáziumi tananyag és a hangszeres gyakorlás nagyon komoly együttes terhelést ró a diákokra. Így a művészeti szakköznevelő valóban megfontolandó lehetőség a felső tagozatos, zenei pályára készülő diákok számára.

A továbbtanulással kapcsolatos első információkat a túlnyomó többség tanároktól, osztálytársaktól vagy barátoktól szerezte. Ennél valamivel kisebb szerepet játszanak a szülők és a felvételi tájékoztatók, még kisebbet az internet és a közösségi oldalak. Ez utóbbi könnyen lehet, hogy más karok esetében jóval magasabb, de ez is mutatja a zenei képzés speciális voltát. Ami igazán látványos, hogy a TV, a rádió és a nyomtatott sajtó nulla százalékot kapott a megjelölt lehetőségek közül. Világunk változása ebben is jól tetten érhető.

A válaszadók 75 százaléka saját korábbi élménye miatt döntött a zenei pálya mellett – ez igazán jó hír. Emellett a szakma elismertsége is vonzó a válaszadók 43,8 százaléka számára – ez öröndetes, bár véleményem szerint meglepően magas. A kérdőív későbbi részében (3.25 és 3.26-os kérdés) a szakma anyagi és társadalmi elismertsége (5-ös skálán 2,3 illetve 2,8) árnyalja ezt a képet.

A felsőoktatási intézmény-választáshoz kapcsolódó kérdésekre adott válaszokból világosan leszűrhető, hogy a *felsorolt* szempontok közül egyetlenegy emelkedik ki: leendő hallgatóink számára fontos a *Miskolci Egyetemre járó vagy az egyetemen végzett hallgatók véleménye*. Valószínűleg a Zeneművészeti Kar egyik specifikuma, hogy se a honlap, sem az egyetem Facebook oldala vagy Youtube csatornája, sem a szórólapok és különböző rendezvények nem igazán befolyásolták a zenész pályára készülő válaszadókat. Mint már említettem, ez a pálya jóval korábbi döntéseket és elköteleződést feltételez a legtöbb esetben. Ez is oka annak, hogy bár karunk oktatói és hallgatói becsülettel részt vesznek az *Állásbörzéken* vagy az *Educatio kiállításokon*, valójában nem ebből az irányból várjuk a hallgatói utánpótlást. Mindezzel véletlenül sem szeretném kétségbe vonni ezen rendezvények általános fontosságát.

Számomra némileg meglepő, ugyanakkor igen öröndetes adat, hogy a válaszadók 75 százaléka „a képzés jó híre és minősége” alapján választotta a kart. Mindössze 6,3 százalék jelölte meg a *földrajzi közelséget* a leginkább jellemző indokként.

Elsőéves hallgatóink 5-ös skálán 4,1-es átlaggal jelölték valószínűnek, hogy a képzés befejezése utáni egy éven belül el tudnak helyezkedni. Ez az eredmény a végzős hallgatóknál, sőt a *Diplomás Pályakövető Rendszer (DPR)* felméréseiben is hasonló szokott lenni. Vagyis új hallgatóink reálisan látják a helyzetet. Teljes munkaidőben szeretne majd dolgozni 87,5 százalékuk. Ami számomra meglepőbb - és a végzős vagy már végzett hallgatók esetében eltérő adat -, hogy új hallgatóink 50 százaléka tervez külföldi munkavállalást. Ez magasabb, mint más, korábbi felmérések értékei. Lehet ez egyfelől a korszellem változása is,

másrészt úgy vélem, hallgatóink maguk is változnak az egyetemi évek alatt. Elképzelhetőnek tartom, hogy néhány évvel később ez az adat már alacsonyabb értéket mutatna ugyanezen hallgatóknál, bár ez csak hipotézis.

Az egyetemi képzéstől új hallgatóink sokat várnak el: magas százalékokat kapott szinte mindegyik szempont: *szakmai ismeretek megszerzése; meglévő ismeretek elmélyítése; újdonságok megismerése; gyakorlati ismeretek megszerzése; szakmai kapcsolatok kialakítása; baráti kapcsolatok kialakulása*. Egyedül a *munkaerőpiaci kompetencia fejlesztését* tartották kevésbé lényegesnek. Mindez inspiráló oktatóink számára is: diákjaink *tanulni* akarnak az egyetemen, nem szabadidő központként néznek az intézményre.

A gólyatáborban mindössze három hallgató vett részt a karról, így a válaszok nem tekinthetők relevánsnak. Annyi összességében talán mégis kijelenthető, hogy a válaszadók jól érezték magukat, elégedettek voltak a rendezvénnyel.

Dr. Réti Balázs

főiskolai tanár, intézetigazgató (BBZK)

a Minőségbiztosítási Bizottság kari képviselője

Miskolc, 2023.12.05.